

GRANOTAKU 2011 – DIA 10 (TARDA)

... el impacte de les mans, del centenar de cadàvers que s'han aixecat i han començat a caminar cap a la casa, ha estat aclaparador. Ni presentadores ni col·laboradors han estat capaços de dir res; per primera vegada en molt de temps, la situació els ha superat a tots. Un servidor s'ha acollonit de tal manera que, fins i tot les mosques que han aparegut els primers minuts, han acabat fugint esfereïdes. Jo mateix fugiria però la por pel que em podrien fer les dues sonades de plató, em manté clavat a terra, incapaç de fer altra cosa que no sigui observar, com posseït per una força que no coneix fi, i deixar constància de com els morts s'han alçat i es preparen per la guerra...

- Kireko: Pero qué coño ha sido ESoooooooo?!! No hemos sido nosotras, verdad? Verdad?

- Nalataia: No, aquest cop ha estat intervenció divina 100%.

- Kireko: Entonces, el azar existe? Que fuerte! Coleeeeeeeeeeeega! Esto va a ser la bomba! Van a morir! Y nadie podrá denunciarnos por ello!! Venga, vamos a putearles un poco más, total, a mañana no llegan, buajajajajajajaja!!

- Shuu: Relaxa't una mica, Kireko o ens quedarem sense concursants abans d'hora.

- Kireko: QUÉ??!! POR QUÉ??!!

- Shuu: Perquè moriran! Però si ho acabes de dir tu mateixa!!

- Kireko: Nadie les ha dado permiso para ello!! Como se atreven a—

- Nalataia: Espera, amiga meva! Deixa que el temps ho posi tot en ordre. I, sinó...

- Kireko: Siempre nos queda el soplete ese tamaño Diplodocus, es verdad.

- Ulquiorra: El cas és matar-los en algun moment.

- Nalataia: Millor això a deixar que ens envaeixin els zombis i se'ns cruspeixin el cervell per sopar!

- Ulquiorra: Creia que parlàvem dels nois.

- Shuu: Que va! A aquests els espera quelcom pitjor. Només has de veure què té pensat fer-li la Nala al sopar d'avui... brrrrrrr.

- Ulquiorra: No, no vull veure-ho. Ni saber-ho. De fet... – ràpid com el vent, àgil com un gat, llest com... no, no en té res, de llest, el que acaba de fer l'Ulquiorra. Amb la mà dreta, s'ha arrencat els ulls d'una revolada i per evitar que tornin a sortir conseqüència del seu esplèndid poder de regeneració, s'hi està aplicant part de la sosa càustica que, en condicions normals, hauria de fer-se servir per a desintegrar els cadàvers que ENCARA hi ha a plató però que, com ja sol ser habitual a GranOtaku, s'està en un racó, criant malves...

- Kireko: Espera, que te echo una mano... – i, a més, literalment. D'una queixalada, la Kireko li ha arrancat una mà i se l'ha tirada a la cara, amb tota la mala llet disponible en el seu

subconscient en aquest precís moment. Com era d'esperar, l'Ulquiorra no l'ha vist venir i ara està gaudint d'una lleugera becaïna cortesia de la Kireko...

- Sebastian: Aleshores, no tenen intenció de fer res, joves mestresses?

- Nalataia: No.

- Kireko: Ni de coña.

- Nalataia: Que s'espavilin. No són tan bons lluitadors?!

- Kireko/Nalataia: PUES QUE LO DEMUESTREN!!

- Shuu: No crec que l'Atobe entri dins la categoria de lluitador...

- Kireko: Pues bien que repartió en el torneo.

- Shuu: Tenía alguna altra opció?

- Kireko: Toma, claro! CASCAR!! Entre terribles sufrimientos!!

- Nalataia: Kireko!! Vigila amb els plagis, punyeta!

- Kireko: Bah, preocuparnos por ello a estas alturas no tiene sentido. Hemos plagiado más que hemos hablado. Cinco de cada dos palabras que salen por nuestras bocas son plagio. De hecho, seguro que este mismo dialogo ya lo hemos tenido antes. Somos tan tontas, que nos plagiamos a nosotras mismas, chica.

- Nalataia: cuando te pones en plan “soy mala malísima y te voy a dejar sin merienda” eres horrible...

- Shuu: “te voy a dejar sin merienda”... quin dolent dolentíssim fa una cosa tan patètica com aquesta?

- Kireko: Pues uno que tiene más estómago en su cuerpo que neuronas tienes tú en esa cabeza

de tomate tuya!! BUAAAAAAAAAAAAAAAAA!!

... quan la Kireko es posa a perseguir en Shuu i la Nalataia surt corrent darrera seu per evitar que la cabellera del seu estimat desaparegui sota les urpes de la seva amiga, vol dir que el temps a paltó s'ha acabat. Intentar raonar amb elles en moments com aquests és, com a mínim, impossible. A part d'extremadament perillós; d'una manera o d'una altra, sempre acaba rodant algun cap. I les càmeres ja fa temps que estan operades per robots. Pròximament, els equips de so aniran amb comandament a distància...

... la situació a la casa, tot i la proximitat preocupant dels cadàvers armats, no sembla haver canviat en absolut. En Kid segueix mossegant en Zura, qui acaba d'adonar-se que els seus ossos

no són tan blancs com diuen als anuncis de la tele i rebusca desesperadament dins les butxaques del seu kimono alguna cosa per donar-los una mica de lluentor...

- **Zura**: Kid, compa— no, caca, CACAAAAAA! Fuig, deixa'm estar el geno— et dic que pro— aaaaaaaah! Fas mal! Para una mica, eh?

- **Hitsugaya**: Amença'l dient-li que acabaràs amb la simetria del seu cos.

- **Zura**: Ah, bona idea! Gràcies, Hitsuga— EEH! PERÒ AJUDA'M!

- **Hitsugaya**: Nah, s'està millor d'observador imparcial.

- **Zura**: I una merda imparcial!! Però si m'has lligat de mans i peus!

- **Hitsugaya**: Home, així és més fàcil per en Kid, no veus que, que... bé, que té dificultats variades! Però si està fet una merda. Què diantre li ha passat, allà fora?!

- **Zura**: Potser ha tingut una revelació divina i se li ha ordenat que il·lumini a tots aquells que trobi pel camí. Potser es portador de la saviesa universal i ve a compartir-la amb tots nosaltres! Potser és la veu del canvi i li hem de fer lloc a la nostra ment! Potser—

- **Hitsugaya**: Potser és imbècil i està fent imbecilades! Calla ja i deixa'l fer tranquil, punyeta!

- **Zura**: Però... és que... fa ma—AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAU! M'ha mossegat un mugró!

- **Hitsugaya**: Uix, que això es posa picant. Vols que us deixi sols?

- **Zura**: NOOOOOOOO! No em deixi— GYAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA! Els malucs no! Els malucs n—JAJAJAJAJA!! Para! Para! Que em fas pessigo— AAAAAAAAAAAGH! Això no són pessigolles!

- **Hitsugaya**: Apa tu, quin munt de sang!

... si en Kid està entretingut amb el seu company i aliè a tot el que està passant fora de la casa, l' Atobe i en Hibari no podrien ser menys. El seu passeig per les mines i les experiències adquirides, els ha donat una nova perspectiva de la vida: ara ja no aspiren a deixar-la passar; ara saben que, si ho fan, apareixerà l' Ouji i els fregirà les neurones a cops de garrot. Ningú vol haver de passar els seus últims dies desitjant tenir amics perquè li canviïn els bolquers...

- **Hiba-chan**: Vols dir que val la pena tornar? No crec que sigui capaç de mirar-lo als ulls mai més.

- **Atobe**: A cabeza de sapo? Bah, nunca le he tenido demasiado cariño. Sabes? Siempre me recordó al típico perro con el que te encariñas pero que, en el fondo, sabes que vas a tener que sacrificar porque su vida es una auténtica basura.

- **Hiba-chan**: Un gos?

- **Atobe:** Un perro muy desgraciado, sí. En el mismo instante en que algo como DonPatch te toma cariño, ya estás perdido. Nada se puede hacer.

- **Hiba-chan:** Tampoc ho vam intentar **T_T**

- **Atobe:** Claro que sí! No te acuerdas? Cuando intentamos asistirle en su suicidio fallido, hombre!

- **Hiba-chan:** De quina assistència parles?! Però si vas ser tu, qui li va prèmer el coixí contra la cara!

- **Atobe:** Lo estaba pidiendo a gritos! No me dejaba dormir! Eso es un “mátame” sí o sí!!

- **Hiba-chan:** I, de rebot, m’havies de deixar a mi sense respiració, no?!

- **Atobe:** Pues no haber dejado los tonfaa tirados en el suelo, joder! Todavía no sé cómo no me he matao.

- **Hiba-chan:** Has intentat dormir amb allò sota l’aixella?! És impossible! Cada cop que em moc, una costella menys!

- **Atobe:** Pues yo duermo perfectamente con mi raqueta cuerpodinámica.

- **Hiba-chan:** “Cuerpo— “què?

- **Atobe:** Cuerpodinámica! Que se adapta a mis curvas!

- **Hiba-chan:** Però de quines corbes parles, tarat?!

- **Atobe:** De las que tengo en mi ra—

- **Kireko:** QUIEEEEEEEEEEEEEEEEETO, PARA! No queremos saberlo!

- **Nalataia:** Ah, no?

- **Shuu/Kireko:** NO.

- **Atobe:** Ahora que venía la parte buena... aguafiestas. En cualquier caso, cabeza de sapo no volverá a ser el mismo en su vida. Ni en la de sus descendientes.

- **Hiba-chan:** Descendents? En Zoro?

- **Atobe:** Claro. O de verdad creías que Patchy estaba en una Clínica de desintoxicación? Ése se está dando las vacaciones de su vida mientras da cobijo al engendro de cabeza de sapo.

- **Hiba-chan:** Mai em deixarà de sorprendre aquesta ment tant rebuscada que tens **T_T**

- **Atobe:** Tiempo al tiempo, amigo mío. Tiempo al tiem— PERO QUÉ COJONES ES ESTO?! Si la nevera está llena! – *amb la tonteria, els Exploradors de les Profunditats han tornat de la seva aventura. Creien que deixaven enrere les males experiències i els sacrificis però ningú pot escapar al karma. I ara es veuen atrapats entre una nevera que, de tan plena, no es pot tancar i un company caníbal que intenta cruspí-se al sonat d’en Zura...*

- Hiba-chan: És que no podem tenir un dia normal?

- Hitsugaya: Normal!!?? Parell de desgraciats! M'heu abandonat! M'heu deixat sol, A MI! Com teniu els pebrots de tornar?! Com teniu els SANTS pebrots de presentar-vos davant meu?! I sense oferir res a canvi!!!

- Hiba-chan: Ah, que volies un regal de les mines? En fi, crec que encara tinc alguna pedra a les sabates... a veure...

- Hitsugaya: No en vull, de pedres!!

- Atobe: Seguro que a esta no le dices "No", querida...

- Hitsugaya: Ooooh, que pedrolo! – amb les mans a les galtes i com hipnotitzat pels centenars de milers de reflexos que el diamant projecta, en Hitsugaya cau de genolls davant l' Atobe qui, sense saber d' on ha sortit, sosté una copa de brandy i llueix una preciosa bata de seda porpra...

- Atobe: Y ahora que te tengo exactamente donde yo quería... prepárame la merienda! Una tostada, ni dos, ni tres... UNA tostada con doble capa de Nocilla y nata por encima, todo espolvoreado con canela y jengibre. Y una taza hirviendo, HIRVIENDO de té verde aromatizado con ciruela amarga... vamos, VAAAAA, que ya estás tardando!! – mogut per les presses, en Hitsugaya s'afanya a complir les ordres del seu amo i senyor. Mentrestant, en Hibari segueix rebuscant entre les sabates, a veure què troba...

- Hiba-chan: Hum. Podria ser menys. A veure, per un tros de carbó... qui em farà un cafeeeeeeeé!? – no alça la mirada ni l' apuntador – D'acord, d'acord! Ja sé que no és un diamant... però doneu-li uns quants milions d'anys i ja veurem què passa!!

- **Atobe:** No sabes engatusar a las masas, amigo.

- **Hiba-chan:** Doncs ensenya-me'n i, de pas, digues-li a la teva puteta que em faci un cafè.

- **Atobe:** Si quieres un esclavo, te lo buscas tú... pero del mío sólo abuso YO!

- **Hiba-chan:** - amb el cap d'en Zura com objectiu, en Hibari li tira el tros de carbó al seu quasi-esbudellat company, encertant-li de ple a l'ull... – Tu, el nou, deixa de jugar amb en Kid i fes alguna cosa útil!

- **Zura:** No, si ja voldria jo... però no em respon la cama dreta...

- **Hiba-chan:** Doncs fes servir l'esquerra, tros d'ase!

- **Zura:** Com, si me l'ha arrencat d'arrel!!!???

- **Hiba-chan:**

- **Atobe:** Jajajaja... ni así logras siervos fieles y leales como yo – diu l'Atobe mentre li acaricia el pompis a en Hitsugaya, que s'està a quatre grapes, esperant ordres i que li sigui entregat el seu anell de diamant...

... d'una revolada, i amb més ganes d'hòsties que de cafè, en Hibari s'aixeca de la cadira i d'un cop de peu sec a les costelles aparta en Kid de sobre en Zura. Amb un cop més, encaixa en Zura a la paret. I amb un tercer cop, li incrusta el tros de carbó entre cella i cella a l'Atobe, que no pot evitar deixar de riure i posar-se a donar voltes sobre si mateix, cridant de dolor i amb en Hitsugaya perseguint-lo i bordant-li...

- **Hiba-chan:** El pròxim cop te'n rius de la teva mare, desgraciat

- **Atobe:** De ésta te acuerdas. Vamos si te acuerdas...

... sense que ningú li faci el més mínim cas, en Kid, que ja és més zombi que shinigami, surt per la porta del jardí i es dirigeix cap als seus companys de rebel·lió. Al ritme que porta, potser es troben demà a l'hora de sopar...

- **Hitsugaya:** Aleshores, què li ha fet l'Ouji a en Zoro?

- **Atobe:** Y mi merienda?!

- **Hitsugaya:** El berenar te'l fas tu. O és que penses que seré la teva puteta sempre?!

- **Atobe:** Como se nota que ya tienes lo que quieres...

- **Hitsugaya:** Em queda bé, eh?

- **Atobe:** Si, de miedo, no te jode... se supone que ese anillo tenía que hacerme rico!

- **Hitsugaya/Hiba-chan:** Més?!

- **Atobe:** Nunca se es suficientemente rico.

- **Kireko:** En eso tengo que darle la razón; uno nunca tiene suficiente de lo que le gusta. Imaginad, sino, cuantísima comida podría haber comprado con esa piedra brillante!!!

- **Nalataia:** Se llama diamante.

- **Kireko:** Como si se llama diquerido!! Vale mucha pasta, más de la que vamos a ganar nunca con esta patraña de programa! Podrías tener tantos pelirrojos como quisieras!!

- **Nalataia:** Podria clonar en Shuu?!!! Oh! Shuus per tot arreu!!

- **Shuu:** Amb un en tens més que de sobres.

- **Ulquiorra:** Vaja, gelós de tu mateix?

- **Shuu:** No és pas gelosia, Ulquiorra, és compassió...

- **Ulquiorra:**

- Shuu: Tan és.

- Hitsugaya: Aleshores, algú m'explica què li han fet a en Zoro o m'ho hauré d'imaginar?

- Hiba-chan: Hum, ni que volguessis series capaç d'imaginar-te el calvari que ha viscut aquell pobre desgraciat. Tot ha començat quan l'Atobe i jo ens hem separat i—

- Atobe: Quieto ahí, mi adorable bocazas. ESO, precisamente ESO nos lo podemos saltar. Vayamos a lo que intere—

- Hitsugaya: Us l'han clavet per l'esquena, eh?

- Kireko: Más bien al revés...

- Hitsugaya:

- Atobe: —sante. Vayamos a lo interesante o nos darán las uvas. A ver, dejadme pensar...

..... *flashback en 3, 2, 1*

- Atobe: Empiezo a cogerlo mucho asco a estos túneles. Llegamos ya o qué?

- Ambrosio l'Indigent: No queda mucho, paciencia. No es bueno tomarse las cosas con demasiada premura.

- Atobe: Premura? Eso me suena a apretón. Tienes caca?

- Ambrosio l'Indigent: **T_T**

- Atobe: Qué?! Es algo muy natural, no tienes por qué avergonzarte!

- Ambrosio l'Indigent: No lo hago.

- Atobe: Yo tampoco.

- Hiba-chan: Doncs hauries! Tros de rata miserable, m'has deixat tirat!! Sol contra un exèrcit de talps assassins!

- Atobe: Ya será menos, que son topos.

- Hiba-chan: Uix, tan de bo m'hagin seguit a través del túnel i se't mengin viu!

- Ambrosio l'Indigent: Esperemos que no... Porque entonces también nos comerán a nosotros.

- Hiba-chan: Valdrà la pena.

- Ambrosio l'Indigent: Y yo insisto en que no es buena idea que aparez—

- Atobe: Habéis oído eso?!!

- Ambrosio/Hiba-chan: EL QUE?!!

- Atobe: Mi pedo preso!!

- Atobe: Ah, joder, eso ha dolido! Oye, Hibari, mira a ver si ves por ahí alguna víscera, que éste iba con regalo, jajajajajaja!!

- Hiba-chan: Ni puta gràcia!

- Atobe: Vamos, vamos, estás muy tenso. Anda, relájate; si vienen los topos, le mandamos a Ambrosio de una patada y santas pascuas.

- Hiba-chan: I quan se'ns acabi el menjar, què?

- Atobe: Algo pensaremos... ai, no seas agorero!

- Ambrosio l'Indigent: Una pequeña duda; sin mí, como pretendéis llegar hasta mi amo?

- Atobe: El azar proveerá.

- Hiba-chan: Mereixes una mort lenta i dolorosa.

- Atobe: Ya, si. Enga, seguimos o nos vamos a pasar la tarde buscando el éter?

- Ambrosio l'Indigent: Por fin una buena idea. Debemos salir de aquí cuanto antes mej—

... de les profunditats de les mines, un so reverberant s'obre camí cap a les orelles dels nostres valents exploradors, que es temen el pitjor i s'afanyen a ajustar-se bé els cinturons, no sigui que els pantalons els caiguin per pesos inesperats...

... encara no han avançat mig metre, que els talps de les cavernes ja els estiren dels cordons de les sabates per arrossegar-los a les profunditats de l'abisme infernal per on han vingut...

- Atobe: Jodidas bolas de pelo mugrientas, dejad en paz mis cordones de seda!! Robádselos a Ambrosio, que son de algodón del malo!!

- Hiba-chan: Que, encara et semblen inofensius els talps?!

- **Atobe:** Cierra el pozo o te doy de comer a los topos!!

- **Hiba-chan:** Tu i quin exèr—

- **Ambrosio l'Indigent:** BASTA YA! Al suelo!

- **Atobe:** Y un huevo, que nos comen!

- **Ambrosio l'Indigent:** Ya estamos cerca! Confiad en mí... AL SUELO!!

- **Hiba-chan:** Per confiar en tu, ens ve— que cony! Ha estat culpa de l' Atobe!! Quan sortim d'aquí, et destrossaré el crani a cops de tonfaa!

- **Atobe:** Merecido castigo, si señor!

- **Hiba-chan:** Ah, sí?

- **Atobe:** No, imbécil! Crees que me dejaré ostiar por dos palos!!??

- **Hiba-chan:** No, els pals no et fotran d'hòsties, seré jo!! Quan t'atra—

- **Ambrosio l'Indigent:** AL SUELO, ME CAGÜEN DIOS!! – *dit i fet, l' Atobe i en Hibari es tiren de morros al terra... però sense terra; cauen al buit! I darrera seu, l' Ambrosio i tooooooooooot un exèrcit de talps famolencs...*

- **Hiba-chan:** Merda de pla...

- **Atobe:** Pues espera a ver lo que sigue... – *aquest buit que els engoleix sembla arribar al seu final; una llum tímida i càlida els rep amb els braços oberts, braços forts i grans, braços vermells de l'esforç per sostenir-los, braços ardents com bra—*

- **Atobe:** Una puta chimenea! Es una PUTA CHIMENEA! Vamos a moriiiiiiiiiiiiiiiiiiiiir! Arderemos vivos!

- **Ouji:** Nah, primero moriréis por intoxicación.

- **Hiba-chan:** OOOOOOOOOOOOOOUJIIIIIIIIIIII!

- **Ouji:** Qué, mi buen amigo?

- **Hiba-chan:** APAGA EL FOC, CABRÓN!!

- **Ouji:** Hace frío aquí abajo, sabías?

- **Atobe:** Pues te jodes!!

- **Ouji:** Está bien, está bien... encima que venís de tapadillo – *sospirant i lamentant el malbaratament d'energia per part del seu cos que està emprant per arribar fins a la xemeneia i apagar-la, l'Ouji pren nota mental del moment i se l'apunta com a "i y éste será el día que*

recordaréis como el día en que CASI atrapáis al capitán Jack Sparrow!” – Ala, hecho. Contentos?

- **Atobe:** Sí, gracias. Me gustan las barbacoas... pero no me entusiasma la idea de ser el plato principal!

- **Ouji:** No, yo tampoco te comería. Eso se lo dejo a Hibari...

- **Atobe:** Mardito cabrón...

- **Ambrosio l'Indigent:** Señor, está todo listo para la tortura?

- **Ouji:** Eh? Ah, sí... sólo faltan un par de cosillas.

- **Ambrosio l'Indigent:** Y bien?

- **Ouji:** Hilo rosa. Es esencial. Y gominolas.

- **Hiba-chan:** Tens por que t'entri la gana?

- **Ouji:** No seas merluzo, amigo mío! Las gominolas son para humillarle!

- **Atobe:** Claro, porque una tortura no es suficientemente humillante...

- **Ouji:** No, no lo es. Una tortura es una tortura; un modo de expresión. Tirarle gominolas a la cara mientras le maltrato física y psicológicamente, sin posibilidad de defenderse... eso es una humillación como las de antaño!!

- **Hiba-chan:** Però de quin segle surt, aquest?!

- **Ouji:** Sabes quién es Doraemon?

- **Hiba-chan/Atobe:** No.

- **Ouji:** Pues tanto mejor. Es una criatura de lo más extraña. Y espeluznante.

- **Atobe:** Más que tú?

- **Ouji:** Acaso has visto alguna vez que me saque algo de la p—

- **Hiba-chan/Atobe:** Lalalalalalalaaaaaaa! No ho vull saber!!! Lalalalalala!!

- **Ouji:** ... anza? De la panza, malditos enfermos mentales!! Eso es muy raro.

- **Atobe:** Claro, porque traer un pollo alienígena cuyas defecaciones son ingeridas por el ser humano no, verdad?!

- **Ouji:** No, en Dogura es lo más normal. Claro que los dogurianos no somos humanos...

- **Hiba-chan:** No m'estranya...

- **Ambrosio l'Indigent:** Señor, aquí tengo los que precisaba.

- **Ouji:** Bien, pues, que empiece el show!

... amb un gest de la mà, l'Ouji guia als seus companys cap a unes grades improvisades al final de la sala. L'Ambrosio s'apropa a la paret contraria i obre un panell ocult, accionant les llums del sostre i deixant momentàniament cec a tothom, ell inclòs...

... quan els presents a la sala deixen d'estimbar-se contra els mobles a causa de la ceguera, l'Ouji prem el botó del comandament a distància que duu a la mà. Un so com d'ànimes torturades a les Calderes de Pere Botero envaeix l'ambient. De sota terra, s'alça una butaca de dentista. Damunt d'ella, en Zoro es remou en totes les direccions possibles. En la seva ascensió, creua la mirada amb en Hibari i l'Atobe, que fan veure que no l'han vist i prenen seient, escarxofant-se còmodament a les butaques més pròximes a l'escenari. En Zoro implora ajuda... implora compassió... implora benvolença... implora clemència però no li funciona. I passa a les amenaces...

- **Zoro:** Mgghmmgmghggh!!

- **Atobe:** Qué coño dice?

- **Ouji:** Déjame a mí, que yo sé leer los labios. Ejem, dice “Deberíais ver el desayuno que me ha dado Ouji, bocatto di Cardinale!”

- **Zoro:** Mmmmmmmhhghg?!! Mmghgmm gmgmhmg gghhmg mgmgmh g gm!!

- **Ouji:** “Oh, y se me olvidaba mencionar que las vistas desde la habitación han sido de cine: mis mejores momentos con Patchy! Maravilloso”

- **Zoro:** GHGGGGGGGHMGMHMHGMGMMG!!!! Gmgmtg mgmhhtmgmghtmg!! ghmthgmgmhh gmgh g!! Hhnmghhmghgmghngmnhgm! Hghhg!

- **Ouji:** “P.D: Me hago pis. Siempre en vuestros corazones. Cabeza de sapo.”. Y podemos empezar.

- **Atobe:** Pues sí que es majo, no? A punto está de pringar como nunca antes lo ha hecho y nos desea un buen día. Que simpático el chaval!

- **Hiba-chan:** Vés a saber què li estarà passant pel cap ara mateix...

- **Ouji:** Uix, eso es muy fácil! Mirad, os presento mis más nuevo invento: el Pensorándum 2000β! Con este dulce caramelo podremos saber al instante qué está pensando la persona que más cerca está de la persona que se ha comido el caramelo!! Y viene con distintos sabores, a saber: menta, frijoles rojos, barro volcánico, cerumen, metano y lilas del campo! Por el módico prec—

- **Hiba-chan:** Espera, espera... “la persona que està més a prop de la persona que s’ha menjat el caramelo”??!! I no seria més simple que fos la pròpia persona els pensaments de la qual vols saber qui es menges el caramelo?!!

- **Ouji:** Pero que tontería más grande! Quién querría que se supiera qué está pensando?!

- **Atobe:** Entonces?

- **Ouji:** Ahá! Buena pregunta! Entonces, es mucho más divertido que sea otro quien adivine los pensamientos de los demás! Por eso “β”, aún está en fase de prueba. Tiene ciertas limitaciones e interferencias con otros pensamientos. Por lo pronto... Ambrosio! Cógele un pelo a cabeza de sapo y te lo comes junto con el caramelo, a ver si así nos ahorramos las intromisiones cerebrales...

- **Ambrosio l'Indigent:** Si, señor.

... d'un calaix amagat a la butaca de dentista, l'Ambrosio en treu una bosseta de tela blau diamant i agafa un caramel del color dels mocs acabats de treure. Del cap d'en Zoro, n'arrenca un pèl i amb expressió de fàstic... posar-ne una d'alegria seria massa mainstream.. s'empassa l'invent...

- **Ouji:** Y ahora, esperamos hasta que Ambrosio lo digiera todo.

- **Atobe:** Cuan duro será eso...

... tots els presents estan pendants de la reacció de l'Ambrosio, que esperen sigui apocalíptica. Però l'Ambrosio no està per punyetes: a ell no li pren el número un caramel. Aguantant la respiració al màxim, l'Indigent fa força amb el seu tercer chakra... i se li escapa tota la força pel chakra del darrera...

- **Atobe:** Madre de Dios! Normal que oiga lo que piensa el otro... oler eso te catapulta a la tercera dimensión!

- **Hiba-chan:** Però què porta el caramel aquest!!???

- **Ouji:** Vamos, vamos... todo es cuestión de acostumbrarse – *amagat darrera una màscara d'oxigen, l'Ouji comença els preparatius i deixa que l'Ambrosio torni del seu viatge al més enllà...* – Y bien, qué quiere comunicarnos cabeza de sapo?

- **Ambrosio l'Indigent:** Dice “Tardía es la hora, Gandalf el Gris! Vienes a mi, buscando ayuda... pero un gran poder conlleva una gran responsabilidad. Por ello, corre Forest, corre!”

- **Ouji:** Véis? Todo bien.

- **Atobe:** Yo quiero una de ésas. Las risas que nos echaríamos...

... ara que tots els actors estan on els toca, pot començar l'espectacle...

... amb cura, l'Ouji li posa una bena als ulls a en Zoro, que no gosa moure's ni mig mil·límetre. Segons l'Ambrosio, i d'acord amb els pensaments d'en Zoro, “P. Sherman, Calle Wallaby 42, Sydney”... encara que també podria tractar-se d'algun tipus de codi o missatge en clau que l'Ouji estigués enviant als seus companys dogurians...

... ara que la víctima no s'hi veu, l'Ouji deixa lliures per la sala desenes d'adorables conillecs blancs, com sortits d'una pel·lícula de Disney. Els animalons, lliures després de setmanes de captiveri, es posen a fer allò que millor saben fer: cardar com si no existís el demà! Mascles

amb femelles, femelles amb femelles, mascles amb mascles... qualsevol criatura de la mida d'un gat, rodanxó i pelut és susceptible a ser atacat per l'esquena...

... ben aviat l'energia electritzant dels conills resulta palpable per a tothom i les bobines de coure de la butaca comencen a absorbir-la. En Zoro, cec als fets que l'envolten, només és conscient dels sons que el rodegen i tremola com si estigués fet de gelatina. Al seu costat, l'Ambrosio transmet amb paraules els seus pensaments...

- Ambrosio l'Indigent: "No et moguis. Si no ens movem, no ens podrà veure."

- Hiba-chan: I això què punyeta vol dir?

- Atobe: Que no hay nada que temer, Hibari. Ves a esos conejos? Ellos se sienten libres, sin ataduras. No veo porque nosotros no podríamos hacer igual...

- Hiba-chan: Que ni sóc forat ni sóc trinxera!

- Atobe: Pero no seas así! Hay que ver... eres mucho más fácil de tratar cuando estás en sueño inducido...

- Hiba-chan: Quan estic com!!!!!!????? ES POT SABER QUÈ M'HAS FET, ANIMAL!!!!???

- Ouj: Ssssssst! Que me desconcertáis a cabeza de sapo!

... en Hibari tanca la boca, a la vista que l'Ouji porta a la mà un llançaflames en miniatura i no vol acabar rostit, no sense abans fulminar a l'Atobe i deixar-li cristal·lí aigua que "ja parlarem després, tu i jo"...

... si bé l'energia dels conills sembla no tenir fi, la capacitat de càrrega de les bobines sí. I ja han arribat al seu límit. Fent gala d'un control i d'una agilitat magistrals amb el llançaflames, l'Ouji rosteix tots els conills, que moren fent allò que més els agrada, i acaba de cop amb tots els sons que en Zoro podia identificar com a perillosos. Visiblement alleugit, l'espadatxí sospira profundament i es relaxa al seu lloc. Innocent...

... amb l'ajuda de l'Ambrosio, l'Ouji vesteix als conills calcinats amb un tutú rosa i els penja per tota la sala, permetent que les seves vísceres i fluids interns s'escampin per tota la superfície del terra, aportant dramatisme i realisme al ja-de-per-si dantesc espectacle. Quan tot està disposat al gust de l'Ouji i de la seva ment malalta, l'Ambrosio enretira la bena dels ulls a en Zoro...

- Zoro: Doncs tampoc n'hi ha per ta— PERÒ QUÈ COLLONS...?!

- Ouj: No cantes victoria, pequeño saltamontes. En menos de lo que canta un ruiseñor, te tendré temblando y defecando a mis pies!!!!

- Zoro: Per què? Per veure uns quants conills rosti— AAAAAAU!!! – l'Ouji ha premut un dels botons del comandament que duu al damunt i una descàrrega elèctrica capaç de tombar un elefant a passat de les bobines al cos d'en Zoro...

- **Ouji:** Verás; que estos simpáticos e inocentes conejitos estén más fritos que las croquetas del burger es, indiscutiblemente, tu culpa. Por lo que tendrás que pagar el precio.

- **Zoro:** Però què inventes?! Si has estat tu!!!

- **Ouji:** Demuéstralo!

- **Zoro:** Tinc testimonis! Atobe! Hibari! – *però cap dels dos sembla fer-li gaire cas; l'Atobe, pressionat per la seva experiència als túnels, pressiona en Hibari perquè cedeixi a les seves exigències; en Hibari intenta que els seus tonfaa es clavin com més endins del crani de l'Atobe millor... – I per això veniu? Per ignorar-me!!!??*

- **Atobe:** Eso lo hacemos cada día. Pero tienes razón... y ya que éste no me hace ni caso, Ouji, procede.

- **Ouji:** Será un placer – *fent espetegar els dits, l'Ouji indica a l'Ambrosio que li porti un dels conills. Un cop a la mà, el llença a la cara d'en Zoro sense miraments i prem el botó, enviant una descàrrega elèctrica mortal pel cos de l'espadatxí. De fons, sempre la mateixa cançó: conills cardant i la veu de l'Ouji culpant a en Zoro de tot, des de la mort dels conillets fins al canvi climàtic. I així segueix fins que tots els conillets han estat estimbats contra la cara d'en Zoro...*

... després del desè conillet, i per cada nou cadàver que apareix davant dels seus morros, en Zoro no pot evitar cridar, udolar com si totes les ànimes de la Terra li estiguessin retorçant els mugrons en seqüència infinita. Ja no necessitem l'Ambrosio per saber què pensa; ell mateix ho crida ben fort...

- **Zoro:** No Bambi, no miris enrere! Nooooooooooooooooooooo!

- **Atobe:** Se le ha ido la cabeza... por fin!! Cuantas horas llevamos aquí metidos?!

- **Ouji:** Uix, pocas comparadas con lo que le queda a éste.

- **Hiba-chan:** Però, n'hi haurà més?

- **Ouji:** Si yo te contara... por lo pronto, esta noche Ambrosio y yo nos pasearemos por la casa. Así que si escucháis algo fuera de lugar, nada de hacerse caquitas encima.

- **Atobe:** Lo mismo te digo – *i es gira cap en Hibari, fent-li l'ullet...*

- **Hiba-chan:** Nota mental; injectar-me cafè en ve—

- **Atobe:** Eh! Está convulsionando!! – *en Zoro, deixant-se endur pel seu propi cos i la seva ment pertorbada, treu espuma per la boca i pateix atacs epilèptics, conseqüència de la seva por als conillets amb tutú, fet que sembla alegrar sobre manera a l'Ouji, que fa saltets d'alegria i pica de mans com si fos una nena histèrica el dia de Nadal...*

L'Ouji en les seves èpoques d'adolescent histèrica. Aquí encara no llueix la seva esplèndida cabellera rossa.

- **Ouji:** Bieeeeeeeeeen! Esto va viento en popa! – *emocionat per la resposta adaptativa de la seva víctima, l'Ouji es disposa a seguir amb la tortura, portar-la una miqueta més enllà, a veure què passa...*

- **Atobe:** Bueno, yo creo que ya hemos cumplido. Oye, Ouji!!

- **Ouji:** Mandel!

- **Atobe:** Nos vamos. Como salimos de aquí?

- **Ouji:** Qué pregunta es ésa?! Pues por el mismo sitio por el que habéis venido!!

- **Hiba-chan:** No torno a trepitjar aquells túnels ni lligat de mans!!

- **Ouji:** Los túneles? Y por qué siete infiernos habéis venido por allí!? Con lo fácil que era tomar la escalera que hay dentro del armario de las escobas... – *si l'Ambrosio semblava estúpid, de tonto ni un pèl. Ara que, ja pot començar a córrer, que l'Atobe i en Hibari ja afilen les urpes...*

..... *fi del flashback*

- **Hitsugaya:** Així que, aquesta nit, tindrem a l'Ouji trastejant per aquí, no? Genial **T_T**

- **Hiba-chan:** Era l'Ouji o els talps de les mines al seu servei. A mi quasi se'm mengen.

- **Atobe:** Menos, menos, que los mineros reprimidos eran peores.

- **Hitsugaya:** Però quina fauna habita sota nostre?!

- **Kireko:** Una que, desafortunadamente para nosotras, todavía no se os ha comido

- **Atobe:** Con cumplidos como ése nos alegras el día...

- **Nalataia:** Aleshores, en Zoro està malament, malament, oi?

- Hiba-chan: Tirant a sí.

- Nalataia: Això vol dir més possibilitats de manipulació, mwahahahaha!! Ara ni en Shuu podrà aturar-me, MWAHAHAHAHAHAHA!!

- Shuu: Te n'adones que en Shuu t'està escoltant, no?

- Nalataia: Bah, després m'invento alguna argúcia i lles— Shuuuuuuuu!! Amor de la meua vida!! Como tú por aquí?!

- Shuu: TREBALLO AQUÍ, TROS D'IMBÈCIL!!!

- Nalataia: No, si ja es nota que t'ha *enchufat* la jefa... ͡~͡~͡

- Ulquiorra/Kireko/Sebastian:

- Kireko: Hablando de enchufados, aquí no falta gente? No teníamos en nómina a un vampiro “rehabilitado” y a uno con los ojos de colorines?

- Ulquiorra: Sí... em sembla que estan de baixa per depressió. O per infermetat. O sota terra. No ho sé.

- Sebastian: A mi m'ha semblat veure'ls aquest matí. Em sembla que s'amaguen; no volen que ningú els relacioni amb aquest projecte. Això o els cadàvers de plató se'ls han cruspit.

- Kireko: Y la vaca loca?

- Nalataia: Si parles d'en Lambo, està per allà, pintant cadàvers.

- Shuu: Això no pot ser ni legal ni bo per a la seva salut mental...

... aliè a la situació, en Lambo juga innocentment sobre el munt de cadàvers ja habituals de plató. Amb aquells que encara fa bona cara, si és que se'n pot dir així, en Lambo hi parla, com si fos la cosa més normal del món i els ofereix part dels seus dolços...

- Lambo: Araraaaaa!! Tens cara de gana! En Lambo-sama et donarà un tros de la seva piruleta preferida! Té – *sense miraments, entafora la piruleta a la boca d'un dels cadàvers, cobrint-la d'una baba com verdosa i amb pústules...* – Eh!!!?? No vols el regal de Lambo-sama!!!?? Daikiraaaaaaaai! Doncs si no la vols tu, en Lambo-sama sí! Meva! – *la intenció era ficar-se-la a la boca però després de comprovar-ne l'estat, en Lambo li etziba una coça al desagrat cadàver que, no content rebutjant la seva generosa oferta, li ha arruïnat la piruleta i surt corrent cap a les presentadores al crit de...* – Buaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa! La meua piruletaaaaaaaa!! Buaaaaaaaaaaaaa!!

- Kireko: Y a ti qué coño te pasa, vaca pectorra?!

- Lambo: La meua piruleta!! La meua pirule—

- Kireko: Que no la quieres? Pues nada, trae.

- **Lambo:** Gyaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa! No te la mengis, Kireko-nee, és meva!! Noooooo!! Nala-nee, ajuda'm!!!

- **Nalataia:** Sí, home! Espavila't, que ja ets grandet!

- **Lambo:** Gyaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa! La meva piruleta! La meva piruleta!

- **Shuu:** Va, va, Lambo, ja te'n comprarem una alt—

- **Lambo:** Noooooooooooooooooooooo! Jo vull aquesta!! Jo vull aquesta!!! Shuu-nii ets idiotaaaaaaa!! Baka, baaaaaaaaaaka!

- **Shuu:** Mocós del diable!! T'obriré de viu en viu!! Buaaaaaaaaaa!!

- **Ulquiorra:** Tu sí que saps ser conciliador.

- **Shuu:** Calla o t'esbudello a tu també! – *sembla que els instints criminals d'en Kurama s'han apropiat d'en Shuuichi i l'impulsen a cometre els més vil dels crims, assassinar una criatura innocent, negant-li tota possibilitat de créixer i convertir-se en un monstre sense escrúpols com ho han arribat a ser la Kireko i la Nalataia...*

- **NarradorSubstitut:** Shuu, estàs segur que vols seguir per aquest camí de depravació i maldat? De debò arriscaràs la teva ànima i la teva absoluta salvació en la pròxima vida per a desfer-te d'un nen de bolquers que només vol una piruleta sense pústules ni pus?

- **Shuu:** Que s'ho hagués pensat abans de posar-se tan pesat!!!

- **Kireko:** Claro que sí! Dale, pelirrojo, cómetelo vivo!! Devora su carne y bébete sus fluidos!

- **Shuu:** ... només el vull escarmentar, tampoc fa falta ser tan animal...

- **Kireko:** Ni pan! A los niños malos se los come el coco... y si el coco no sabe hacer su trabajo,

ya lo haré yo, buaaaaa!!

... cedint-li el protagonisme a desgana, en Shuuichi es retira de la competició i la Kireko pren el seu lloc gustosament, perseguint en Lambo per la sala. L'Ulquiorra, que avui està inspirat, llença cadires, taules i tot el que troba pel camí amb la clara intenció d'entorpir els moviments de la Kireko. Els objectes inanimats de plató fugen quan la veuen venir... i la cacera segueix...

- Sebastian: Potser l'hauríem d'aturar, no?

- **Nalataia:** Nah, m'interessa més saber què passa a la casa. Ells també en tenen una de ben grossa, corrent per allà **xD**

... efectivament, els cadàvers caminants del jardí ja han recorregut prop d'un quart de la distància que els separa de la casa i segueixen avançant. En Kid, que s'ha passat al bàndol dels ressorgits, encapçala la cursa per la llibertat, assenyalant la casa amb un dit i comunicant-se amb els seus companys a crits, gemecs i escopinades...

- **Kid:** Grraaghagraaa!! Hhgkrrghrlkhgaahrg!!

- **Zombis:** Graaaaaaaaaaaaaaaaaahggrkkgh!!

... des de la casa se'ls miren amb escepticisme i es preparen per plantar cara. Ah, no! Que s'estan fent el sopar...

- **Atobe:** Van a pegar esos gritos toda la noche? Porqué así no hay quien pegue ojo...

- **Hiba-chan:** I no et preocupa una mica més el fet que demà ens envaeixin i només siguem tres?

- **Atobe:** Y el nuevo?

- **Hitsugaya/Hiba-chan:** De debò?!

- **Atobe:** Qué pasa?! También vive aquí, no?

- **Hitsugaya:** Però tu l'has vist... – *fet una bola damunt del sofà, en Zura intenta curar-se les múltiples ferides que en Kid li ha causat a llepades... però els enzims presents a la saliva no són prou forts com per tancar talls profunds com fosses marines...*

... tot i les dificultats, en Zura no desisteix en la seva tasca. Sembla que, a cops de llengua, ha aconseguit aturar una mica la pèrdua de sang. És clar que també es podria deure a que ja no li'n queda ni una sola gota... en qualsevol dels casos, a cada segon que passa, els zombis comandats per en Kid estan més pròxims a la casa. Però no és un assumpte prou important com per fer-ne cas, o això pensen els Trio Meravelles, que s'està cruspint un Sr. Sopar...

- **NarradorSubstitut:** No teniu cor, que no penseu en la Sra. Sopar i en els seus fills?! En els seus fills! És que ningú pensa en els nens!!!!!!?????

- **Atobe:** Cállate ya, cansino! Si no quería que se lo zamparan, que no se hubiera presentado rebozado en salsa barbacoa.

- **Sr. Sopar:** Era un spot publicitari, UN SPOT PUBLICITARI!!!

- Hitsugaya: Explica-li a qui et vulgui escoltar – *la duana que les presentadores van instal·lar a la casa per evitar que els hi arribessin provisions sembla que no funciona exactament com elles tenien pensat. De fet, està convertint en caníbals als membres de la casa. A cada dia que passa, les seves ganes de sang són més insaciables; ja ni s'esperen a coure el menjar. I fa dies que no proven una trista pastanaga. De fet, els pocs vegetals que encara quedaven a la casa, vist el seu gran èxit entre els habitants, van decidir formar una comunitat a part al jardí, aprofitant les terres remogudes pel Déu Zombi. I allà viuen, en pau i sense veure's amenaçades constantment pels famèlics estómacs dels concursants de GranOtaku...*

- Hiba-chan: Aquesta casa ens està tornant unes criatures molt estranyes... jo abans no era així!

- Atobe: Ni Hitsugaya tan enano, pero así están las cosas. Menos quejarse y más actuar en consecuencia a tu recién descubierta naturaleza!

- Hitsugaya: Escolta, Atobe...

- Atobe: Ggggh?

- Hitsugaya: **NO SOC BAIXET!!!!**

- Atobe: No, ni yo asquerosamente rico – *dit això, l'Atobe s'aixeca de taula i s'apropa fins la porta del jardí. Quan descorre la cortina...*

- Atobe: PERO QUÉ COÑO HACES COMIENDO FIDEOS EN EL JARDÍN?!

- Zura: Juajuajuajuajuaja! El millor moment del dia per menjar fideus freds és a la nit... i a la fresca! Va, no sigueu avorrits i veniu amb mi a prendre-us un relaxing cup of noodles!!

- Hitsugaya: FRESC ET QUEDARÀS TU COM NO ENTRIS!! FRESC CADÀVER!!

- Zura: Quantíssima falta de coneixement! Menjar fideus freds mentre glaça és la millor manera per prevenir l'aparició de peu d'atleta!

- Hiba-chan: I si fessis servir xancles de piscina com tothom?!

- Zura: Potser també funcionaria... però als meus peus els agrada ser lliures! Juajuajuajua!

¡¡HAZ EL FAVOR DE
ENTRAR AHORA MISMO
SI NO QUIERES QUE TE
ENTRE YO A
RAQUETAZOS EN LA
COLUMNA!!

- Hiba-chan: I a tu què t'importa, si entra o no?

- Atobe: Tienes razón, no me importa... pero es que lo veo ahí y me vienen unas ganas de atizarle que ni te lo imaginas!! Uix, es que le daba con toda la mano abierta... ZAS!

- Ouji: Pues no te cortes. Si te vas a sentir mejor... la violencia es la solución!

- Hitsugaya: Eh?! Ja has acabat??!!

- Ouji: Carai! Lo dices como si fuera una cosa mala! También tengo yo derecho a un descanso, no? En el Convenio de Torturadores, Verdugos y Esquiladores de Patos dice cristalinemente que, por cada tortura o por cada pluma con cálamo arrancada, el profesional del sector tiene derecho a treinta minutos de descanso! Imagina la vida que se pegan los esquiladores de patos... bueno, los que lo cuentan, que los patos tienen muy mal despertar. Y claro, como se les esquila a primera hora de la mañana, montan unos cirios de agárrate y no te menees. Que yo lo entiendo; no tiene que ser muy agradable que un hombretón de pelo en pecho te coja en brazos y te susurre que va a asar a toda tu familia mientras de despluma... en más de un sentido. Mira, hace poco, fui como testigo a un juicio bastante común en el sector. Resulta que Moncho, uno de los esquiladores con más mala leche jamás nacido del útero de una osa, fue acusado de propasarse con un pato obeso. Eso es delito clarísimo; según las leyes del 86...

...y, siendo así, las dos partes quedarán en acuerdo diferido. Por la presente, el caracter retro-activo del mismo quedará anulado por incumplimiento del anterior y duplicación del siguiente.

En lo que a patrón - trabajador, se mantiene que cualquiera que mantenga algo más que una relación profesional con los patos obesos, superdotados y/o afónicos, será castigado con veinticinco picotazos en el miembro y un tirón de pezones con derecho a repetición y así los subsiguientes. Así pues, el demandante y el demandado participarán con actitud retro-inactiva en la diferencia de dicho contrato, anulándose la cláusula vigente sobre el correcto uso de los baños compartidos...

... la verdad? Moncho no estaba muy contento... claro que tampoco es que lo estuviera el pato. Su abogada, Anchoa del Mar Menor es... bueno, mala. Pero de buen ver, todo sea dicho. Y mira que a mí ésas cosas no me interesan demasiado. Pero claro, uno se encuentra ante tal monumento y se olvida del acusado, de la defensa, del juicio y de que en la sala está el novio de la susodicha, cuyas patadas giratorias son legendarias en medio mundo y un cuarto de la Luna, y se lanza a por ella como si fuera su último día en la Tierra. Menos mal que estaba el pato demandante por medio y pude escudarme tras él... jujuju, que lío, jajajajaja! Bueno, pues lo que te decia de mi descanso. Resulta que cabeza de sapo ha soltado la po—

- Atobe: QUE QUÉ COÑO PINTAS AQUÍ?!

- Ouji: Otra vez?! Pero si ya os lo he dicho, hace unos días fui a un juicio, por lo de Moncho y el pato obe—

- Atobe/Hitsugaya/Hiba-chan: QUE NO ENS EXPLIQUIS LA TEVA VIDA!!!! I EN ZORO????!!

- Ouji: Si lo que queráis saber era como le iba a cabeza de sapo, haber preguntado, que parecéis lellos! En serio, os faltan vitaminas? Por qué yo tengo unas a muy buen precio. Precisamente el otro día, en el mercado ne—

- Hitsugaya: Si volem incongruències, ja tenim en Zura; VÉS AL GRA!!

- Ouji: Que poco pacientes. Está bien, está bien! Pues, mirad, cabeza de sapo justo ha per—

- Ambrosio l'Indigent: Señor, todo está listo para seguir.

- Ouji: Oh! Gracias, Ambrosio. Ala, volvamos a la Batcueva!

- Hiba-chan: I a nosaltres que ens donin pel cul, no?!

- Ouji: Bueno... eso es algo que dejo a tu elección. Pero seguro que tu amigo el tenista kamikaze estará encantado de ayudar.

- Hitsugaya: Ni se t'acudeixi deixar-nos així!

- Oují: Pero mira que sois rarillos, eh? Primero, que si qué pinto aquí. Luego que si que no me vaya... tengo unas pastillas experimentales muy buenas para la bipolaridad, queréis probarlas? Os las dejaré bien de precio. Ya veréis...

- Ambrosio l'Indigent: Pero Señor, esas pastillas fueron prohibidas por la FDA allá por los años 40...

- Oují: Ya y yo soy doguriano. No cuenta.

- Ambrosio l'Indigent: Si usted lo dice...

- Oují: Pues claro que lo digo! Y deja de ponerme en entredicho cada cuando te da la gana! Y bien, qué me decís, nenes? Queréis las pastillas?

- Atobe/Hitsugaya/Hiba-chan: TU PUTA MADRE!

- Oují: Ya veo lo poco que apreciáis mi ayuda por aquí. Pues ala, que se os coman las chinchas!
– *i amb una floritura de mans, l'Ouji s'acomia dels seus companys i se'n torna al seu laboratori dels horrors, a veure si aconsegueix la vida eterna. O que en Zoro perdi el cap, el que passi abans...*

...per fi, i després de molt atonyinar en Zura, els concursants capaços de moure's pel seu propi pe— bé, qui diu "pel seu propi peu" diu "sense que cap ens superior i/o armat amb elèctrodes per fregir cervells que els ho ordeni"... el cas és que són tots dins la casa i s'apropa l'hora de fer nones...

... a fora, els zombis segueixen incansablement el seu camí que, per coses del destí, s'ha desviat uns quants metres de la línia recta que seguien i ara es troben donant voltes sobre en cercles sense que cap d'ells se n'adoni...

... el Déu Zombi s'ho mira des del monticle de terra on s'ha instal·lat i es recrimina no haver donat ni mig cervell a alguns dels seus morts. Ara comença a entendre perquè les invasions zombis sempre fracassen abans de començar: no es pot pretendre que un exèrcit de descerebrats compleixi les ordres que se'ls dona perquè... hòsties, no tenen manera de processar-les!! Merda de mà d'obra barata...

... en Kid, immers en un món negre i amb olor a humitat, comença a pensar que s'han equivocat de camí. Abans estava molt clar, hi havia aquella llum tan brillant i clara, tan increïblement aclaparadora que li fonia les retines, però era igual; l'instint li deia que l'havia de seguir, que era allà on culminaria la seva venjança. Però ja no hi és, s'ha fos, ha marxat, els ha abandonat: la llum que els havia de portar a la victòria els ha deixat amb el cul a l'aire. Un cop més, en Kid se n'adona que no està fet per a guiar a ningú. Només que aparegués alguna senyal... que, d'alguna manera, alguna cosa els guies cap a la meta... que la seva llarga caminata no fos en va—

ESPERA QUÈ ÉS AQUELLA COSA QUÈ ÉS ALLÒ QUE ES MOU ÉS LENT
- **Kid:** GGRHRGRH! Grhrg grh grhgfrhgrh hghrgrg? Ghege rgeggr hgfrggfhhg ? hjhje hjejjg...
EL PODEM ATRAPAR
hjegreghhhh!! – amb un crit furiós de guerra, en Kid i el seu exèrcit de seguidors es llança a la carrera sobre la pobre criatura que, desesperada, fuig...

...ja quasi l'atrapen... ja quasi li poden mossegar el cul... un cul tumefacte i putrefacte... un cul supurant de pus i crostes... un cul... un cul que morirà en un obrir i tancar d'ulls!!...

... la primera queixalada li causa a en Kid un plaer indescriptible! Mai s'havia sentit tan fort, tan atrevit, tan—

¡MERLUZOOOOOOO! ¡ES UNO DE LOS TUNOS! ¿CÓMO SE PUEDE SER TAN SUMAMENTE IDIOTA? ¿PUEDE SABERSE A QUIÉN HE MANDADO A COMANDAR A MI EJÉRCITO? ¡MALDITAS SEAN TODAS LAS CAMPANAS CELESTIALES, LOS TRONOS DIVINOS Y LA MISMÍSIMA SANTÍSIMA TRINIDAD! KID, ELLOS NO SON TU OBJETIVO, ¡LA CASA! ¡VE A LA JODIDA CASA! LA TIENES DELANTE, ¡CEPORRO!

SENYOR SI SENYOR ENSEGUIDA SENYOR
- **Kid:** Grghrjhjgk! Ghrghrhj hgrjhrghkg! Ghghrjk hehfgehfjh!

- **Atobe:** Son tan tontos que nos lo están poniendo demasiado facil - l'Atobe, que portava una estona vigilant-los, més per curiositat que per seguretat pròpia, decideix que no hi fa res allà, i se'n torna a la seva habitació: si s'ho pot fer venir bé, en Hibari ni se n'adonarà...

...

- **Kireko:** Esta noche va a haber merengue, merengue!

- **Nalataia:** A Hiba-chan le van a dar mandanga de la buena!

- **Shuu:** I en Kid arrasarà la casa amb el seu exèrcit de morts de gana... ÉS QUE SOU INCAPACES DE VEURE EL PROBLEMA O QUÈ?!

- **Kireko:** Vamos, vamos, no te sulfures, que me apestats la ropa! Chico, si el asimétrico quiere darle un poco de vida a su patética existencia... deeeeeeeeeéjalo que destripe.

- **Shuu:** A veure, “intel·ligent”—

- Kireko: Uix, lo que me ha dicho!

- Shuu: Si en Kid arrasa la casa, us quedeu sense concursants. I sense programa.

- Nalataia/Kireko: I?

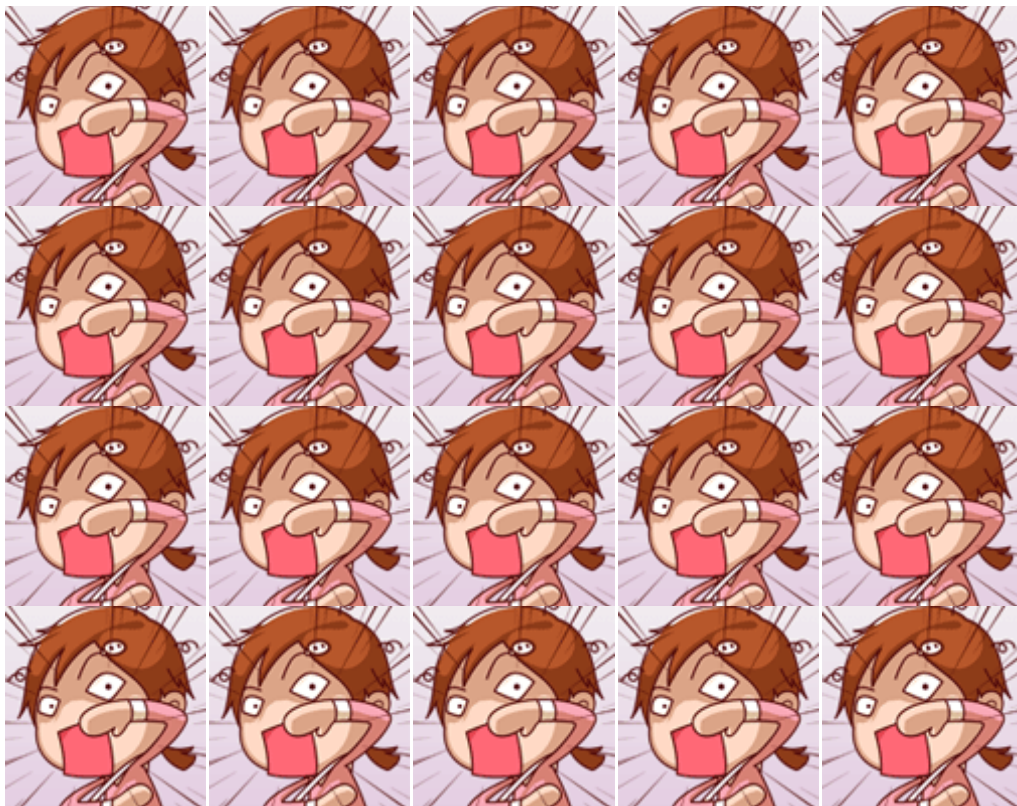
- Shuu: Doncs que adéu a la subvenció del Govern per a Joves Emprenedors!!

- Kireko/Nalataia: Repetim, i?

- Shuu: Uiiiix, que burres sou... no diners, adéu menjar i adéu merchandising!

- Kireko: No comida?

- Nalataia: No merchandising?

- Ulquiorra: L'expressió perfecta per a un anunci d'hemorroides... ejem... "¿Sientes que tu ano se va a partir en dos cada vez que defecas? ¿Te asusta viajar en metro y que te falle el esfínter? ¡No más! ¡Aquí llega la solución definitiva! Laboratorios Diarrea Sin Manchas os presenta su nuevo método anti-almorranas: ¡El Botelleitor Suizo 3000!"

¡Con nuestro más innovador producto se terminaron las molestias! Sólo tienes que introducir el aplicador en tu maltrecho agujero y trirar del cortauñas adjunto, ¡ya verás cuanto alivio sentirás! Y, encima, perderás peso, pues te garantizamos que con el Botelleitor Suizo 3000 no sólo se acabaron las almorranas, ¡sino también esos molestos 6 metros de intestino que aportan un peso muerto a tu cuerpo! Cómpralo ya y vive tu vida libre de ojetes resentidos. ¡Llámanos! (oferta no disponible en tiendas)”

- Shuu: Vols un consell?

- Ulquiorra: No especialment.

- Shuu: Dedicat a assassinar Shinigamis i deixa estar el món de la publicitat.

- Ulquiorra: T'he dit que no volia cap consell. És que no escoltes a la gent quan et parla?

- Nalataia: No ho fa gaire sovint, no.

- Shuu: Tu a callar que ets la menys indicada per dir res!

- Ulquiorra: I tu, vols un consell?

- Shuu: **T__T**... no.

- Ulquiorra: Tu mateix – aleshores, l'Ulquiorra s'ajup àgilment i es cobreix el rostre amb les mans, evitant així els milers de cristalls que la Kireko, en un rampell de bogeria absoluta, ha provocat trencant a cops de cap la vidriera gòtica més pròxima...

- Ulquiorra: Sempre m'he preguntat que hi fa una vidriera així, aquí?

- Nalataia: Queda guai.

- **Ulquiorra:** Ahà – davant seu, a terra, en Shuuichi intenta evitar que la seva sang se'n vagi cloaca avall. Però que en Sebastian ja estigui cobrint el terra amb els guions descartats del programa no ajuda gaire... en qüestió de segons, en Shuuichi ha quedat blanc neu i quiet estàtua de gel. L'única nota de color, el seu cabell roig com la sang que se li escola entre els dits...

- **Nalataia:** JO-DER, KIREKO! Y AHORA A QUIÉN MANGONEO, EH?!! DEVUÉLVEME A MI PELIRROJO YA!

- **Kireko:** QUE RETIRE LO DE LA COMIDA! O SEA, NO QUE RETIRE LA COMIDA... SINO LO QUE HA DICHO!

- **Nalataia:** COMO COÑO VA A RETIRAR NADA, SI ESTÁ MÁS PA'JÁ QUE PA'QUÍ!?? Nadie te va a quitar nada. Y ahora... devuélveme su viiiiiiiiiidaaaaaaaaaaaaa! Devuélveme su viiiiiiiiiidaaaaaaa! Recoge el sangrón y dáselo de nuevo al mojooooooooón. Y ahora, devuélveme su viiiiiiiiiidaaaaaaaaaaaaa!! O te fustigo cada diiiiiiiiiiiiiiiiiia! – *en Shuuichi, aliè a la batalla dialèctica entre el parell de presentadores, intenta conservar intacta la seva ànima, a veure si durant el judici li fan bon preu i pot comprar un nuvolet allà al Paradís, lluny d'aquesta sonada que té per amant...*

- **Shuu:** Ooooooh, àngels... m'han vingut a bus— aaaaah!! No, noooooooooo! Us juro que no volia! Va ser ellaaaaaa!! Gyaaaaaaaaaaaaaah!!

- **Ulquiorra:** I jo que pensava que els àngels eren bondadosos.

...

- **Kireko:** Entonces, me prometes que no me quedo sin comida, no?

- **Nalataia:** Paraula d'honor.

- **Kireko:** Tú no tienes de eso. MENTIROSA!

- **Nalataia:** Que sí en tinc! Joder, será que te he tomado el pelo muchas veces!!

- **Kireko:** Quieres que las contemos?!

- **Nalataia:** D'acord, d'acord. Prometo que ningú, absolutament ningú, et traurà el teu menjar. Ni ara ni mai. I si dic cap mentida, que en Shuu ressusciti ara mateix! - ... .. – VEUS!!!?? Està mort!!!

- **Kireko:** Hum, te creo. Y para celebrarlo, vayámonos a cenar!

- **Sebastian:** I el jove senyor?

- **Kireko:** Ya mañana lo curamos con una transfusión. Enga!

- Sebastian: I els zombis?

- Kireko: Mañana, mañana!

- Ulquiorra: Mai has sentit allò de “no deixis per demà el que puguis fer avui”?

- Kireko: Por qué le regalaríamos el refranero ese? – *i així, amb més problemes que no pas quan vam començar el dia, s’acaba el programa d’avui! No us perdeu el programa de demà, que anirà carregadet: una resurrecció en directe! Una invasió zombi en directe! Els resultats d’una tortura en diferit en directe! I molt més! Bona nit a tothom. I recordeu que...*

• ႁႃႃႃ ႁႃ ႁႃ
ႁႃႃႃႃႃႃႃ ႁႃ ႁ

- Kireko: Pelirrojo, deja de trastear, coño ya!

- Nalataia: Kireko, deixa d’atonyinar el teclat...

- Shuu: ... ..